
**PAGESOS!
MES DE 500 PLACES**

ab- a l'acció de les nostres forces
uen aquest front de lluita.

El tan esperat discurs de Hitler ha estat una apologia del nazisme, un atac al comunisme i la prometença de "col·laboració lleial" a la solució de tots els problemes

Catalunya endins amb els anghels de l'hora

OLOT, A PLE SOL

olotines i s'ha escalgut que pogués
recórrer tota la comarca sota un
cel seré i amb una teblor de sol que
és feia oblidar de la cruïra de l'ivi-
rni i quasi que no quedava res.
Olot ja estava anomenada d'és-
ser terra plujosa. "Al gener per
aquestes terres d'Olot i la Garrotxa
ens havien dit els amics olotins-
sol fer un temps raiant".
La invitació a una hivernada era
mentralladora: ja que tant

havien parlat d'otol, sota la pluja", aquells emamorats de lur comarcas freuraven de fer-nos-la viure a ple sol i el bon geni mediterrani dels dotol els havia donat la vida a altres l'avinentesa de veure el país sota un altre aspecte: aquella terra d'espielts abundosos ara nua de conreus semblava banyar-se de sol vivificador per a esdevenir fecunda en noves collites.

En aquells moments, com sempre, sentien també la frisança imperceptible de la terra creadora. Les inquietuds de

l'hora posaven un lleu tremolor en l'aparent impassibilitat camperla; el pagès, però, endut pel ritme dels treballs agropecuaris, ritme establert per les necessitats humanes en concordança amb les lleis còsmiques, no va complint les seves necessitats múltiples ni a posar-hi un afany nou, malgrat que les aures desconcertades que de vegades de lluny li arriben.

Sortosament la marca manté un cert equilibri entre les activitats dels homes, que la predisposen a la equanimitat social. L'agricultura i la ramaderia constitueixen la base de la seva economia; la indústria, realment, és la conseqüència d'un supràvit de capital i d'energia humana. Aquelles fonts bàsiques del viure dels homes ni són predominantment a subjugar-los, ni han de sacrificades a la indústria capitalista exacerbada per la capitalisme ultrancer.

Les terres d'Olot i de la Garrotxa totes elles són poblades. Viles, pobles, vinyes, masades i masies s'escampen

Hom diria que els dirigents olotins s'h'an adonat millor que molts homes d'altres capitalitats comarcans, que la transformació social, que l'assoliment d'una societat més justa, calter-la dins d'una orientació ideal, per basada en les realitats de la nostra terra i en la psicologia del nostre poble. Catalunya és una suma de variades realitats, condicions i característiques comarcars, de llibertat històrica, d'iniciatives personals. El valor humà i el valor diferencial de les contrades s'imposen. Unificacions a ultrança i uniformismes d'organització que poden ésser apropiats a palsos on el poble mai no ha estat lliure, i on la terra sobre extensa i unda, ací, fereix l'entranya viva de la personalitat rural i de la vida variada ramadera del paisatge. Fills de terra i fills dels homes d'Olot, mantenint-se en llur ideologia, s'han guardat de caure en aquest pecat contra natura.

I aquesta contranatura no vol dir po-

arru d'aquest pas per a millor aptitud al·lu. Magnífics camps rectangulars cobren les planes volcàniques d'Olot a Santa Pau, la plana lacustre d'En Bas i les terrasses de la Vall de Bianya i del Fluvià garrotx; camps a feixes aprofiten avarament els vessants esquerps dels estrats calcis nous enlairats, dels serrats de la Garrotxa o els relleus dels marges dels municipis presidit per la tossa cinglada del Puigscalim. Terrats de blat, metall, fajol, morenc, patates i farinages; masies amb estables de vaques llieteres i vedelles, corts de porcs uberosos i aviram nombros; passatges on estiu i hivern es troba bestiar de llana, emboscaments de fags, roures i alzines que donen fusta, llenya i carbó a dojos, vores del Fluvià plantades de fàbriques, viles industrioses... en fi, tota aquesta comarca ofereix un magnífic pa-

No es cregut, però, que aquestes parròquies hagi sorgit com per art de meravella; les possibilitats d'aquell país són filles de l'evolució secular dels seus majorants i dels muntanyencs i dels camperols, gent aforissada des dels temps ibèrics a fer produir la terra i disposats a defensar els fruits de llurs esforços contra qui fos que hagi volgut arrebar-sar-los-els. No oblidem que la Muntanya fou bressol dels remences; aquest primer moviment social agrari tingué per capítols homes com Ventalló, fill de la Vall d'Hòstoles. No cal temer, però, que per terres d'Olot i la Garrotxa hi hagi divergències entre els treballadors del

Es precisament aquest equilibri entre el camp, individualista de natura i la vida nacional que cal cercar com a base d'una estabilitat social més humana i més justa.

Uns dels assoliments amb què ens ha rebut aquesta vegada la comarca olotina ens han permès, a través de la nostra tasca de geògraf, de copsar uns realitats plenes d'esperances per a l'esdevinidor polític i social de Catalunya.

Pau VII

LES ARMES I ELS QU

VILGUIN ESCRIMIR-LE

'AL FRONT!

**r de Madrid, malgrat els bombardeigs -I ha
no, per a assegurar la victòria**

Després donem instruccions pràctiques:

"Si heu escollit un lloc determinat, a casa d'uns parents vostres o bé a d'uns amics, hom vos hi portarà de franc fins a la fi del viatge. Aduh aquells que guanyin més de cinquanta pessetes de sou al mes, seran també traslladats de franc fins a Tembleque o a Aleazar. Des d'aquests llocs continuaran el viatge pagant-se' de la seva butxaca.

Si no teniu amistos o cap lloc on anar, totes les despeses aniran a càrrec del Comitè Nacional de Refugiats. No hauréu de pagar res absolutament. Ni el viatge, ni el domicili, que hom us buscarà, ni el menjar. El Comitè tindrà cura de fer-ho fins que torneu

combolts d'evacuats, tristos i resignats, s'allunyen de Madrid emportant-se amb ells els bagatges estrictament indispensable. "Dura lex",

(1) Es tracta dels famosos autors de teatre sevillans.

Reunió de representants de la Generalitat i del Consell d'Aragó

Es crearà la Intendència

aci. Mentrestant, els vostres domicilis seran tancats pels comitès de l'estatge i segellats pel comissariat del districte i per la delegació d'evacuació. No heu de passar angúnia de cap mena... Dones, infants i vells no com

La gent ho escolta i ho aprova. El propagandista se'n va. I aleshores és quan es produeix el fenomen remarcat: la gent esclata en aplaudiments, i aleshores és quan el propagandista, que és un home admirable que, malgrat tot, cal combatre i vèncer, i que anem a ex-

placar.

Les dones els miren, i moltes guarden silenci. Després, les que són amigues d'actoren i pelen en veu baixa, deus acat algunes frases agafades al vol:

—Jo no puc pas deixar el meu marit, i els meus fills tampoc no volem deixar-lo.

—La meua filla tampoc no ho vol. I després, al hem de morir...

—Tant li fa que sigui aquí com a fora, no és veritat?

—¿No sabeu que els germans Quintero, (1) no se'n volen anar?

—Per què? Són fills de Sevilla.

—No hi fa res. Duen que cadascú els hi proporcionen diners a gòria i no velen abandonar-lo. Senten i participen tan profundament l'emoió del país que defensa la seva llibertat, que mentre hi hagi una pedra sençera a Madrid, no en sortiran.

—El meu marit també diu coses

llers d'Economia i Transports i el secretari general de l'esmentat Consell d'Aragó.

La reunió va acabar prop de una de la tarda, i el senyor Feedí encunegat pel conseller primer de la mesa i la referència.

El sots-secretari de Finances, dir que en la reunió es palesà, un vegada més, les relacions cordials existents entre el Consell de la Generalitat de Catalunya i el d'Aragó, el desig de tots d'arribar a un perfecte acord en els diversos assumptes que corresponen a ambdós consells i afegí:

—Els records prems han estat veniros, i el principal ha estat organitzar a Lleida la Intendencia de l'exercit català que lluita a Aragó. Aquest efecte el dimarts vinent, se la presidència del comissari de la Generalitat a Lleida, senyor Josep

gemblants. A mes, tenim la reina act.
—Refer una família (el to de la veu
baixa). Anar a viure, gairebé de carl-
tat, amb uns desconeguts...
I així successivament.

camp i els treballadors de la vila;
l'obrer industrial, d'origen terrassà.

irable i heroica dels madrilenys

r de Madrid, malgrat els bombardeigs -l ha

no, per a assegurar la victòria

cal estalviar-la. Ja hi ha massa víctimes al front. Evitem que n'hi hagi d'altres i que no s'hi necessàri.

Després donen instruccions pràcti-

"Si heu escollit un lloc determinat, a casa d'uns parents vostres o bé a d'uns amics, hom vos hi portarà de franc fins a la fi del viatge, i després s'han de pagar els viatges de tornada amb els eis bagatges estrictament indispensables. "Dura lex".

(1) Es tracta dels famosos autors teatre sevillans.

Reunió de representants a la Generalitat i del Consell

d'Arugó

Es creara la Intendencia de l'Exercit cata

ge i segellats per commissariat del districte i per la delegació d'evacuació. No heu de passar angúnia de cap mena... Dones, infants i vells no com

Generalitat i del Consell d'Aragó
Ahir al matí, a dos quarts de d
va tenir lloc, sota la presidència

La gent hi escolta i ho aprova. El conseller primer, senyor Terradellas, proposa d'establir set vint aleshores és quan es produeix el fenomen remar- cable, pel seu heròisme estolt; fenom- ena reunint en la qual participaven els consellers de Provintats, Defèn- sa i Economia del Consell de la C

men admirable que, malgrat tot, cal
combatre i vèncer, i que anem a ex-
plicar.

Les dones es maren, i moltes guar-

den silenci. Després, les que són amigues s'acosten i parlen en veu baixa. Heus ací algunes frases agafades al vol:

—Jo no puc pas deixar el meu marit, i els meus fills tampoc no volen deixar-lo.

I després, al hem de morir...
—Tant li fa que sigui aquí com a
fora, no és veritat?
—No sabem que els germans Guin-

tero. (1) no se'n volen anar?
—Per què? Són fills de Sevilla.
—No hi fa res. Diu que Madrid
els ha proporcionat diners i afora

no volen abandonar-lo. Senten i participen tan profundament l'emoió del país que defensa la seva llibertat, que mentre hi ha una pedra senyera a

— El meu marit també diu coses semblants. A més, tenim la feina ací. — Refer una família (el to de la veu

Defensa de la Generalitat i els representants que indigui el Consell d'arago.

gemblants. A mes, tenim la reina act.
—Refer una família (el to de la veu
baixa). Anar a viure, gairebé de carl-
tat, amb uns desconeguts...
I així successivament.